

## **ROZBOJCA** (20) *sb m*

*Pierwsze o oraz a jasne; -bój- (3) KochFr, SarnStat (2), -boj- (1) KochPieś.*

*sg N rozbójca (4). ◇ G rozbójce (2). ◇ [D rozbójcy.] ◇ A rozbójcę (1). ◇ I rozbójcą (1). ◇ V rozbójca (1). ◇ pl N rozbójce (3), rozbójcy (1); -e RejZwierz, KochPieś; -e : -y BielKron (1:1). ◇ G rozbójc(o)w BielKron (2), rozb(o)jec (1) RejPos. ◇ D rozbójc(o)m (1). ◇ A rozbójce (2). ◇ N a. I rozbójcy (1).*

*Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) w.*

**1. Ten, kto napada i rabuje, rozbójnik, grabieżca, bandyta; dissipator, praedo JanStat (13):** ROzboyce w iednę bronę wbieżeli do zamku RejZwierz 15; gdyś [Skanderbegu] nád wiarę y obyczay ízkodę mi wczynił w ziemiach nálznych/ obyczáiem rozboycow BielKron 254, 24, 347, 453v.

*rozbojca czyj [= kogo obrabował] (1): MetrKor 34/134 cf »złodziej albo rozbojca«.*

*Wyrażenie: »rozbojca morski« [szyk 1:1] (2):* Papież w wielki czwartek zlorzeczył wízytkim/ łotrom Złodzyeiom/ rozboicom Morńkim/ odśzczepieńcom BielKron 196v, 253v; [BielKron 1551 111v].

*Szeregi: »rozbojca albo kozak« (1):* przyecháli połowie do Romuluńá żáłowác fie ná ich poddáne o ízkody. Wydał Romulus ty rozboyce álbo kozaki połom. BielKron 100.

*»złodziej albo rozbojca« (1):* ktho pobyefzy załłodzyeyem albo za rołboyczą szwoym slyadem naglem albo gorączem [...] MetrKor 34/134.

*Przen (4):* gdyż widzimy [...] iáko nam wiele íprzećiwnikow/ á iáko wiele rozboiec záłtąpiło ná tey drodze [żywota] RejPos 178.

**a) O drapieżnym zwierzęciu (1):** Ták odbieżáłé ítádo więc drápáią Rozboyce wilcy KochPieś 38.

**b) Ten, kto powoduje szkody finansowe (1):** chcemy/ áby nic przez Pińarże nálzé z nich [Żydów] nie było wyciągano: á iefli Pińarz co wyciągnie/ chcemy áby był iáko rozbójcá karan. SarnStat 254.

*rozbojca czego (1):* KTórykolwiek Krześciánin gwałtem weźmie załtáwę íwá od Zydá/ [...] iáko rozbójcá nálzégo íkárbu niech będzie íurowo karan. SarnStat 256.

**2. Zabójca (7):** twoie oziębłé ciáło Będzieli chciał nieźczęfny óciec pochowác/ Muśi ie v rozboyce złotem kupowác. KochOdpr Dv, C4v [2 r.].

*rozbojca czyj [= kogo zabił] (1):* Dawid íłufźnie Oycá rozboyce [tj. swego syna Absaloma, tak określony omyłkowo zamiast „brata rozbojce” albo dlatego, że Absalom chciał walczyć z ojcem o królestwo] płákáł SkarŻyw [197]; [ZbyłWieś 10].

*W połączeniu szeregowym (1):* ábowiem oni [...] ná wízytki złości fie událi/ to iefł/ zábijácze/ gwałtownicy/ drapieżce/ rozboycy/ rołkośzy chćiwi BielKron 443v.

*Przen (2):*

**a) Amor (1):** DLugóz mańz/ ô miłosci/ fráłowác mé látá? [...] A ty mię zá to zábij/ ô rozbójcá frogi [...]. Iednák ábo nie káżdá krwáwa twoiá ráná/ Abo [...] KochFr 95.

**b) Szatan (1):**

*Wyrażenie: »dusz rozbójca« (1):* przyśzedł [do rajy] on przekłéty óciec kłamńtwá/ y początek grzechu/ duńz rozbójcá Lucyper SkarŻyw 260.

**Cf ROZBOJNIK**

KW, (LWil)